

מתוק מדבש

כניסת השבת – 19.15
יציאת השבת – 20.26
רבנו תם (72 דקות זמניות) - 21.09
(אופק חדרה)

יום שישי בשעה 18.05 שיעור 'בואי כלה'
על פרשת השבוע בבית הכנסת 'אהבת אחים'
במקלט ליד תבליני תם: (להאזנה 03-6171111)
ביום שבת קודש 17.00 דרשה ושיעור
מנחה בשעה 18.00
ביהכ"נ 'בית יוסף' א.ת.ג, אולגה
הרכיב הפאקט פקט ה'

שנה שמינית – גיליון 326
פרשת מטות תשפ"ב

לקט חידושי תורה מתוך שיעור פרשת השבוע שנאמרו ע"י
הרב ברוך בוקרה שליט"א
פסתי הכנסת 'פית יוסף' ו'אפת אחים' אפת אלפה
ניתן לשמוע את שיעורי הרב ב'קול הלשון' בטלפון 073-2951228

ומאיך 'בלעם' עולה בגימטרייה 142. כי צריך אחד נוסף
כדי להכניע את הקליפה של בלעם. **מתוק מדבש!**

כי-שקד אני על-דברי לעשותו... (מתוך ההפטרה)

יש משפט שאומר 'טובים השנים מן האחד' ההסבר
הפשוט הוא שפעולה הנעשית ע"י שניים טובה מאשר ע"י
אדם אחד.
שלח לי בעבר הרב בניציון סנה שליט"א הסבר מחודש: בכל
שנה ישנם 12 חודשים, מתוכם יש לנו שני חודשים
עצובים - חודש תמוז וחודש אב, שבמהלכם אנו נוהגים
מנהגי אבלות על חורבן שני בתי המקדש.
בית המקדש השני נחרב בעוון שנאת חנים ויבנה רק אם
נתקן את העוון הנורא הזה ע"י אחדות ואהבת חנים.
ובזה מוסבר המשפט כך: 'טובים השנים' - איך נהפוך את
שני החודשים העצובים תמוז ואב לימים טובים כהבטחת
הנביא? התשובה היא 'מן האחד' ע"י האחד - האחדות
האמתית ביננו, אהבת כל יהודי, לימוד זכות, ויתור
וגמילות חסד איש עם רעהו, כך נזכה לגאולה השלימה
ולבניין בית המקדש, אמנ!

רציון וסיפור - אפילו דו"ח הוא לאופה...

וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר ציוה ה' (ל', ב')

וחשבנו לומר שבפסוק זה מצווים ראשי המטות לדאוג
להעביר מסר לבני ישראל, שכל דבר וכל מאורע בחיינו
הוא בבחינת 'זה הדבר אשר ציוה ה'...' כי הקב"ה רוקם
לכולנו את החיים באופן הטוב ביותר...

ובעניין זה מסופר על אימא אחת שהייתה יושבת ורוקמת,
הילד הקטן היה משחק למטה ושואל 'אימא אני לא מבין
מה זה כל הקשרים והסיבוכים האלה ברקמה שלך?' אמרה
לו האם 'בני היקר, כאשר אסיים תבין' ובאמת, כשסיימה
אמרה לו 'נו, חמוד... מה אתה רואה?' אומר הבן 'אני רואה
כעת יותר קשרים וסיבוכים'. אמרה לו אמא 'בא חמודי,
אני ארים אותך ותראה את היצירה מלמעלה' ובאמת, הבן
הסתכל מלמעלה וראה יצירת אמנות מדהימה.

וכך גם בחיים שלנו, הרבה פעמים נראה לנו שהכל מסובך
ומלא קשרים וסיבוכים ואנו שואלים 'למה?' והקב"ה
אומר לנו 'בני, בתי, אני רוקם לכם את החיים, רק כדי
שתראו את היצירה המופלאה צריך לחכות לסוף, ובנוסף
צריך להסתכל על החיים מלמעלה' ואז אנחנו נראה כיצד
כל מה שעבר עלינו הייתה יצירה פאר מושלמת כמו שרק
אבא יודע לרקום ולתכנן. **מתוק מדבש!**

ובעניין זה להלן סיפור מדהים (מעובד ע"פ הסופר הרב קובי לוי ה"ו):
'אני קוראים לי שלום, איש פשוט שגר בבית ים, נשוי

אישה הפרם וה' יסלח לה (ל', יג)

ידוע שבכל מקום שאין הכרעה הגמרא מסיימת ב'תיקו'
ודרשו חז"ל תיקו ראשי תיבות **תשבי** (אליהו הנביא) יתרץ
קושיות ובעיות.

ומהי הבעיה הגדולה ביותר שאליהו יצטרך לפתור?
התשובה היא ע"פ הגמרא (בבא בתרא קד' א') האמורא רבה
בר בר חנה שמע את השכינה שצועקת 'אוי לי שנשבעתי
ועכשיו שנשבעתי מי מפר לי?' הסביר רש"י: שנשבעתי-
מן הגלות והכוונה על השבועות לא לגאול את ישראל (ח"ו).
ובאמת מה יהיה עם אותן שבועות?
אומר ה'קרבן אבילחם' (ר' יצחק חי בוכזה זיע"א): בפסוק
אצלנו נאמר 'אישה הפרם וה' יסלח לה' ר"ת 'אליהו'.
ויש כאן רמז שאליהו הנביא הוא זה שיפר את השבועה
של הקב"ה שהוא אישה של כנסת ישראל. ואז ה' יסלח לה
וממילא נזכה לגאולה (בקרוב אמנ!) **מתוק מדבש!**

רציון זה מילתא דקדושתא

אחזי הילך לניחוס אפליס רק שפסאות הוא נכנס
לפסאות שפצ ברכות. הוא ניסע לחתן שיעה פראק
השולחן, לחוץ לו את היד ואומר 'אחי, אני משתתף
בצרכך...' והוא לא הבין למה כולם התפללו לחוק...

והרמות מכס לה'... ממחציתם תקחו ונתת לאלעזר הכהן תרומת ה' (לא, כח-כט)

תרומה גדולה אין לה שיעור מהתורה ו'אפילו חיטה אחת
פוטרת את הכרי' (רמב"ם, הלכות תרומות פ"ג ה"א), אבל חכמים
נתנו לה שיעור (תוספות קידושין מא' בשם הירושלמי) עין טובה
אחד מ-40, עין בינונית אחד מ-50 ועין רעה אחד מ-60.
אומר הרב אליהו דיסקין שליט"א שיש רמז בפסוק הנ"ל
לשלושת השיעורים כך: הפסוק אומר 'והרמות מכס לה'
ובהמשך 'ממחציתם תיקחו' ואם ניקח את המילה 'מכס'
ונחצה אותה לשניים נקבל את שלושת השיעורים כך:
האות מ-ם במילוי עולה 80, ומחצית ממנה זה 40 שזה
שיעור של עין טובה. האות כ-ף עולה 100 ומחצית ממנה
זה 50 שזה שיעור עין בינונית. והאות ס-מך במילוי עולה
120 ומחצית ממנה זה 60 שזה עין רעה. **מתוק מדבש!**

ויקרבו אל משה הפקודים אשר לאלפי הצבא שרי האלפים ושרי המאות (לא, מח)

רמז נפלא הביא הרב אליהו דיסקין שליט"א: במלחמת מדין
יצאו 'אלף למטה' ובסך הכל היו 12,000 יוצאי צבא. לפי
זה, היו 12 שרי אלפים ועוד 120 שרי מאות ובסה"כ 132
בגימטרייה 'בלק' וזאת כדי להכניע את קליפת בלק.
אבל יש שיטה שאומרת שגם שבט לוי וגם מנשה ואפרים
שלחו כל אחד אלף למטה, ובסך הכל 13,000 יוצאי צבא.
לפי זה שרי אלפים היו 13 ושרי מאות - 130, וסה"כ 143

לשושי עם חמישה ילדים, כן ירבו. מה אני עובד? מתקין גגות ועושה פרגולות.

לפני שלוש שנים הייתה לי הפסקה ארוכה בעבודה. שום קליינט לא נכנס, אין טלפונים, עובר יום ועוד יום, אני מתחיל לאכול חסכוניות, מכרסם את הרזרבות. יושב תקוע במחסן שלי עם הג'יפ, המסמרים והקרשים, שמחפשים סיכוי להפוך לפרגולה. חצי מיואש, כמעט בוכה.

פתאום טלפון, על הקו אחות שלי, שתהיה בריאה, קוראים לה נחמה. צדיקה מארץ הצדיקות, רווקה בת 40, אומרת לי 'שלום, מה אני שומעת מאשתך שאתה עצוב כי אין עבודה, אתה לא מתבייש?! אתה לומד כל יום אצל הרב חנניה דף היומי, ושכחת שיש ריבוננו של עולם? קום, סע לכותל המערבי, תדביק את הראש שלך לאבנים ותבכה. הפרנסה זה ממנו, לא מהקליינטים ולא מהפרגולות.'

תאמינו לי, הדיבור של נחמה נכנס לי ללב, עליתי לג'יפ, מניע, טס לכותל. בקושי מצאתי חניה, רצתי למקום הקדוש, ספר תהילים ביד ושפכתי את הנשמה...

ואז פתאום התחלתי לחשוב לעצמי 'מה אני בוכה על הפרנסה שלי? אני צריך לבקש על אחותי נחמה' ופתאום מצאתי את עצמי בוכה ומתחנן לה' על אחותי וכך אמרתי: 'ריבוננו של עולם, תרחם על אחותי היקרה, נחמה, באמת מסכנה, נשמה טובה, עובדת כוח עזר בבית חולים, במחלקה של זקנים סיעודיים. חרוצה, עושה חסדים עם כולם, נותנת מעשר לכולל של הרב חנניה... ואם אני אין לי עבודה חצי חודש, היא שתהיה בריאה אין לה חתן כבר 20 שנה, שום שידוך לא הלך, ואתה ריבוננו של עולם יש לך את כל החתנים הכי טובים, סדר לה איזה נשמה טובה, בבקשה ממך...'

אחרי שלוש שעות חזרתי לג'יפ שלי... קיץ, אני חצי מעולף מצמא. מניע, נוסע ומחפש קיוסק. מגיע לשכונת אבו טור, רואה קיוסק יפה, עוצר את הג'יפ, משאיר אותו דולק עם דלת פתוחה, מוסיקה בטייפ ואני טס פנימה. קונה שלוש פחיות קולה... אני משלם, חוזר לג'יפ, חושך בעיניים. רפורט!!! 500 שקל!!! מסתכל ברפורט כתוב השם של הפקח: 'מנשה' אני עוד מספיק לראות אותו מרחוק, על הווספה אבל בסוף הוא נעלם...

אבל שלום לא מוותר. נסעתי לכיכר ספרא, איפה שהעירייה, כולי בוער, נכנס לעירייה, שואל במודיעין איפה המשרד של הפיקוח. נכנס לשם, גיצים בעיניים, שואג קצת בחוסר נימוס: 'מי פה הבוס?' יוצא לי אחד שחרחר נמוך עם שפם, אומר לי 'הלו, פה לא גן חיות, אתה רוצה לשאוג אז תיכנס לכלוב של הנמרים בגן החיות התנכ"י.'

אמרתי לו 'בוא הנה, אתם חצופים, הפקח שלך דחף לי 500 ₪ קנס... על מה? על חצי דקה?' ההוא מנפנף אותי אומר לי 'בחורצ'יק, תעלה ללשכה המשפטית רק הם יכולים, אולי לבטל דו"ח...'

אני כולי מבעבע, דופק בדלת, פותחים לי, מי פותח? הפקיד... אני מסתכל עליו ואני קולט שהוא מוכר לי... 'תגיד לי, אנחנו לא מכירים?' ההוא תוקע בי מבט ארוך, 'גם אתה מוכר לי, אבל מהיכן?' פתאום אני נזכר. 'הושע, לא?' מסתבר שלמדנו יחד בבית ספר יסודי. יהושע מרים

ת'כיפה שלו עם עיניים צוחקות, 'אתה שלום, נכון? תמיד היית ילד ענק, כל הכבוד, גם חזרת בתשובה?' בקיצור, אני ויהושע מתחבקים חזק, מספרים כמה בדיחות על בית ספר היסודי ואז הוא שואל 'מה אני יכול לעזור לך?' 'תסתכל יהושע, דחפו לי פה רפורט, 500 ₪ על כלום... בא בן אדם צמא, ג'יפ פתוח, מוסיקה פועלת, דלת פתוחה, איפה הנשמה של הפקח שלכם?' יהושע הוא העוזר של המזכיר של הפרקליט.

אני שומע מעבר לדלת שיהושע מבקש עלי רחמים, אבל ההוא עקשן יותר מפרד. 'הוא חנה באדום לבן, אם יש לו טענות שישמיע אותן בבית משפט, מול השופט' יהושע מנסה עוד פעם... בסוף נכנע. ניגש אלי עצוב מסביר לי 'שלום, אם זה תלוי בי הייתי מבטל. הפרקליט זה טיפוס אחר לגמרי, הולך עם החוק עד הסוף... תבין אותי, זה מקום העבודה שלי...'

יהושע מדליק את הקומקום החשמלי ומגיש לי כוס קפה. אני קצת נרגע, מברך 'שהכל' ושואל את יהושע כמה שאלות ששואלים חברים שנפגשים אחרי שלושים שנה. אני מספר לו על המשפחה, הילדים, הפרגולות.

'אני עוד רווק... לא הלך לי' הוא מספר לי בעצב. 'רווק?!' אני פוקח שתי עיניים של בת ימי מופתע, ומזדקף עם הקפה ביד. תקשיב יהושע, יש לי אחות, תאמין לי מתאימה לך... גוטע גוטע, נשמה טובה, עושה חסדים ומעשים טובים, ובזמן הפנוי שלה מתפללת על חולים, רווקות... מעוניין?' 'למה לא?' עוד באותו ערב התקיימה פגישה ראשונה, ושבוע אחר כך, עשינו ווארט.

בחתונה, כשכולם רוקדים ושמחים ואני רואה כוכבים מרוב אושר שנחמה התחתנה, פתאום ניגש אלי החתן יהושע ולצדו בחורצ'יק. ומה יהושע אומר לי? 'גיסי היקר, רציתי שתכיר חבר טוב שלי, זה מנשה, הוא פקח בעירייה, אנחנו כמו אחים!!!' 'מנשה!' אני קופץ חצי כועס חצי לא (בכל זאת חתונה), 'אתה זה שדחת לי רפורט באבו טור ליד הקיוסק על שום דבר, איפה הלב שלך?'

ומה עונה לי מנשה הפקח, 'תגיד לי שלום, אם לא היה הרפורט שלי איך היה יוצא לפועל השידוך של אחותך נחמה? אז תגיד למנשה תודה רבה שעשה לך רפורט של אושר, כי 500 ₪ דמי שידוכין ששילמת לעיריית ירושלים, זה ממש כסף קטן, לא ככה?'

ואני חושב לעצמי... 'תראה איזה השגחה פרטית - נחמה אחותי שולחת אותי לירושלים, לכותל, מנשה הפקח תוקע לי רפורט, יהושע מנסה לעזור לי, אני משדך לו את נחמה, ואחר כך נופל עלי מבול של הזמנת פרגולות...'

דרכי הבורא נסתרות לנו, לעתים רואים אותם בעולם הזה ולעתים רק בעולם הבא, כפי שאמר הנביא 'כי לא מחשבותיי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאום ה'...

אחים יקרים! אנחנו צריכים לדעת שכל דבר וכל מאורע בחיינו הוא בבחינת 'זה הדבר אשר ציוה ה'...' *כי הקמ"ה רוקס 197 את החי"ט פאלפן ה"טוב ב"אמר...*

שבת שלום ומבורך!

לע"נ: אבי מורי ממוס בן גזרה ז"ל ואמי מורתי גיטה בת מנטה ז"ל יהודית בת אסתר ז"ל / תמר בוארון בת מזל ז"ל / דינה בת נגייה ז"ל / ימין דדון בן סוליקה ז"ל / יעקב בן רבקה ז"ל / מימון טפירו בן מזל טוב ז"ל רחל (רשל) בת נעימה ז"ל - יונה עזרא בן צ'חלה ז"ל

להצלת: דקל מלכה - להצלחה / מיכאל בן סימי - רפואה שלימה אורי ישראל - רפ"ש / סוזן בת ימנה - רפ"ש / אהרון בן מסעודה - רפ"ש דוריאן הודיה בת נעמי זנועם חן בת שולח - רפואה שלימה